

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงการวิจัยที่เกี่ยวข้องของ 5 หัวเรื่องด้วยกัน คือการวิจัยที่เกี่ยวข้องของกับลักษณะบุคลิกภาพทั่วไป การยอมรับตนเองและผู้อื่น ความวิตกกังวล การเก็บตัว-แสดงออก และความตองการ โดยในแต่ละเรื่องจะมีการวิจัยทั้งในและนอกประเทศ ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะบุคลิกภาพทั่วไป

1.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1960 Nemovicher¹ ได้ทำการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของเด็กที่ปรับตัวได้ดีกับเด็กที่ปรับตัวไม่ได้ดี เขาได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นเดียวกัน เรียนอยู่ในห้องเดียวกัน นับถือศาสนาเดียวกัน และมีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมทางครอบครัวในระดับชั้นเดียวกัน โดยใช้ Parents Questionnaire, Rating Scale ของกรม Rorschach Test, T. A. T. และ Drawing test ผลของการวิจัยปรากฏว่าเด็กที่ปรับตัวได้ดี มีลักษณะชอบฟังคนอื่น คนที่เต่ง่าย และมีความกลัวมากกว่าเด็กที่ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว

ในปี ค.ศ. 1962 Guinourd² ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์

¹ Joseph A. Nemovicher, "A Comparative Study of Adapted Boys and Non-Adapted Boys in Respect to Scientific Personality Characteristics" (Doctor's thesis, University of New York, 1960).

² Donald E Guinourd, and Joseph F. Rychlak, "Personality Correlates of Sociometric Popularity in Elementary School Children," The Personnel and Guidance Journal, XI (January, 1962). 438-442.

ระหว่างบุคลิกภาพกับคะแนนความนิยมจากสังคมมิติ ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้
 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากเด็กใน Grade 6 - 7 และ 8 เป็นชาย 86 คน
 หญิง 80 คน ใช้สังคมมิติแยกเด็กที่เป็นที่นิยมของเพื่อน กับเด็กที่ไม่เป็น
 ที่นิยมของเพื่อน แล้วใช้ High School Personality Question-
 naire เพื่อทดสอบบุคลิกภาพของ เด็กที่เป็นที่นิยมของ เพื่อนและบุคลิกภาพของ
 เด็กที่ไม่เป็นที่นิยมของ เพื่อน ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กที่ไม่เป็นที่นิยมของ
 เพื่อนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ร่าเริง และ ไม่กระตือรือร้น ส่วน
 ความแตกต่างระหว่างเพศนั้น ก็พบว่าเด็กผู้ชายมีลักษณะที่เยือกเย็น สุขุม
 ก้าวร้าว มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง ชอบผจญภัย ส่วนเด็กผู้หญิงมีลักษณะ
 ที่ใจดี ชอบเข้าสังคม อ่อนไหวง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยและตนเอง
 ง่าย

005452

ในปี ค.ศ. 1966 Winborn และ Jansen ได้ทำการศึกษาถึง³
 บุคลิกภาพของผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยใช้ผู้นำนักศึกษาจากมหาวิทยา
 ลัยอินเดียนา จำนวน 559 คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือผู้นำทางสังคม
 และการเมือง ผู้นำทางองค์การศาสนา ผู้นำกลุ่มกิจกรรม และผู้นำทาง
 ปรากฏภาพ เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วให้ตัวอย่างทั้งหมดนี้ทำ The 16 Personal-
 ity Factor Questionnaire ผลการวิจัยปรากฏว่า พวกผู้นำทางสัง
 คมและการเมือง จะมีลักษณะเด่นกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในด้านความเป็นอิสระ ความ
 ใจเร็ว ใจกว้าง มีเหตุผลวิพากษ์วิจารณ์ และความตองการที่จะคนกว่าใน
 โลกแห่งความรู้และความคิด

ในปี ค.ศ. 1968 Egbert และ Bigelow⁴ ได้ทำการวิจัยเพื่อ

³ Bob B. Winborn and David G. Jansen, "Personality Characteristics of Campus Social-Political Action Leaders," Journal of Counseling Psychology, XIV(1967), 509-513.

⁴ Robert L. Egbert, and Gordon S. Bigelow, "Personality Factors and Independent Study," The Journal of Educational Research, LXII (September, 1968), 37-44.

หาข้อยืนยันว่าความแตกต่างทางบุคลิกภาพเท่าที่วัดด้วย CPI นั้นจะคงมีอยู่หรือไม่ใน (1) นักเรียนที่ได้รับความสำเร็จจากการ เรียนอย่างอิสระ (Independent Study) และนักเรียนที่ได้รับผลสำเร็จจากการ เรียนตามแบบแผนเดิม (Traditional Study) (2) นักเรียนที่ได้รับความสำเร็จจากการ เรียนอย่างอิสระและนักเรียนที่ไม่ได้รับผลสำเร็จจากการ เรียนอย่างอิสระ (3) นักเรียนที่พึงพอใจในการ เรียนแบบอิสระกับนักเรียนที่ไม่พึงพอใจกับการ เรียนแบบอิสระ และ (4) ความสัมพันธ์เกี่ยวของระหว่างความสำเร็จและความพึงพอใจภายในกลุ่มของนักเรียนที่เรียนกันอย่างอิสระ ทั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่ Brigham Young University ในปี 1965 จำนวน 99 คน ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลสำเร็จของทั้งสองกลุ่ม แต่ในกลุ่มที่เรียนอย่างอิสระพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่อง (1) เด็กที่ได้รับความสำเร็จมีคะแนนสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับความสำเร็จในเรื่องของประสิทธิภาพทางสมอง และความรับผิดชอบ (2) พวกที่พึงพอใจกับการ เรียนแบบนี้มี ความรับผิดชอบมากกว่าพวกที่ไม่พอใจกับระบบการ เรียนแบบนี้ (3) พวกที่ทั้งได้รับความสำเร็จและพึงพอใจกับการ เรียนระบบนี้มีคะแนนในด้านการ เข้าสังคมและสังคมประ กิตต่ำกว่าพวกที่ ได้รับผลสำเร็จแต่ไม่พึงพอใจกับระบบการ เรียนแบบนี้ (4) พวกที่ทั้งได้รับความ สำเร็จและพึงพอใจกับการ เรียนระบบนี้มีคะแนนสูงกว่าพวกที่ไม่ได้รับความ สำเร็จและไม่พึงพอใจกับระบบการ เรียนแบบนี้ ในด้านความรับผิดชอบและการ สร้างความประทับใจให้แก่คนอื่น (5) พวกที่สำเร็จแต่ไม่พึงพอใจในระบบนี้ มีคะแนนสูงกว่าพวกที่ไม่ได้รับความ สำเร็จแต่พึงพอใจในระบบการ เรียนนี้ในด้าน สังคมประ กิต และ (6) พวกที่ได้รับความ สำเร็จแต่ไม่พอใจกับการ เรียนอย่าง อิสระมีคะแนนสูงกว่าพวกไม่สำเร็จและไม่พึงพอใจในระบบนี้ ในด้านสังคมประ กิต (Socialization) ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่อันดี (Sense of Well Being) การ เข้าสังคม (Sociability) และความมี อำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance) กับ การยอมรับตนเอง (Self Acceptance)

1.2 การวิจัยภายในประเทศ

ในปีพ.ศ. 2506 นางสาวสายหยุด อุษัยศรี⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพของครูใหญ่ ในทัศนะครุณ้อยสตรี ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง ผลปรากฏดังนี้ คือ บุคลิกภาพที่สำคัญ และดี เกินของครูใหญ่ในสายตาของครุณ้อยสตรีจะต้องมีลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นอันค้นแรก รองลงมาคือมนุษยธรรม ลักษณะนิสัย สมรรถภาพ ลักษณะภายนอก และอันค้นสุดท้าย คือค่านครอบครวั

ในปี พ.ศ. 2507 นายทองอยู่ กัลยา⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่องบุคลิกภาพของครูใหญ่ในทัศนะครุณ้อยชาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง จำนวนประชากรทั้งสิ้น 214 คน เป็นครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ที่เชื่อถือได้ทั้งหมด 18 โรงเรียน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า บุคลิกภาพอันเป็นลักษณะดี เกินของครูใหญ่ในทัศนะครุณ้อยชาย คือจะต้องมีลักษณะความเป็นผู้นำ เกินกว่าอย่างอื่น รองลงมาคือลักษณะนิสัย ลักษณะภายนอก มนุษยธรรม สมรรถภาพ และครอบครวั

⁵ สายหยุด อุษัยศรี, "บุคลิกภาพของครูใหญ่ในทัศนะครุณ้อยสตรี ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506).

⁶ ทองอยู่ กัลยา, "บุคลิกภาพของครูใหญ่ในทัศนะครุณ้อยชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507).

ในปี พ.ศ. 2511 นายสมคิด ไชยบัณฺเฑาะว์⁷ ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้ High School Personality Questionnaire กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการเรียนสูง 26 คน ชาย 17 คน หญิง 9 คน และที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ 26 คน ชาย 16 คน หญิง 10 คน ปรากฏว่า (1) นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิชอบมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถต่ำ (2) นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิชอบมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่า แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ (3) นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (4) นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง และ (5) นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีสภาพทางจิตใจอ่อนกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และนักเรียนหญิงในกลุ่มนี้แสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองได้คึกกว่านักเรียนชาย

⁷ สมคิด ไชยบัณฺเฑาะว์, "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทอักษรศาสตรบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511)

ในปี พ.ศ. 2512 นางสาวฉวี กาพย์⁸ ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพและความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียน ของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ โดยศึกษากับนักเรียนชายและหญิง อายุ 12-16 ปี ในโรงเรียนสหศึกษา 2 แห่ง จำนวน 200 คน ชาย 100 คน และ หญิง 100 คน ใช้แบบทดสอบ Sociometric test, The High School Personality Questionnaire Form A (H S P Q) และ The Mooney Problem Check List ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนวัยรุ่นทั้งชายและหญิง จากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ มีความสามารถในการปรับตัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ นักเรียนจากครอบครัวชั้นกลางได้รับเลือกจากเพื่อนในโรงเรียนมากกว่านักเรียนจากครอบครัวชั้นต่ำ สำหรับความแตกต่างด้านบุคลิกภาพนั้นก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามระดับชั้นของครอบครัว คือวัยรุ่นชายจากครอบครัวชั้นกลางมีบุคลิกภาพที่เป็นตัวของตัวเอง รุกราน และก้าวร้าว มากกว่าวัยรุ่นชายจากครอบครัวชั้นต่ำ ส่วนวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นกลางมีบุคลิกภาพที่สนุกสนานร่าเริงในระดับสูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำซึ่งมีบุคลิกภาพที่เงิบขรึม เศร้า ไม่ค่อยพูด และมีการระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา (2) สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างเพศ ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถในการปรับตัว แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องของบุคลิกภาพ คือหญิงมีความสามารถในการสังคม เป็นคนใจอ่อน และมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าชาย แต่ชายมีความมั่นคงทางอารมณ์ เป็นตัวของตัวเอง รุกราน และก้าวร้าว มากกว่าหญิง

⁸ ฉวี กาพย์, "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพและความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ"

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2512)

ในปี พ.ศ. 2512 เช่นกัน นางสาวพลผล สุวรรณพัฒน์⁹ ศึกษาศาสตร์
เปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของ เด็กนักเรียนใน เมืองหลวง และ เด็กนักเรียนใน
ตัว เมืองต่างจังหวัด โดยศึกษาตัวอย่างจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา
2511 ของโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนคร และ จังหวัดศรีสะเกษ 4 โรง
เรียน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 195 คน เป็นนักเรียนในเมืองหลวง 100 คน
ชาย 50 คน หญิง 50 คน นักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด 95 คน ชาย 47
คน หญิง 48 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบทดสอบบุคลิกภาพ High School
Personality Questionnaire Form A แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา The
Mooney Problem Check Lists, High School Form และแบบสอบถาม
รายละเอียดส่วนตัวนักเรียน ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนในเมืองหลวงมี
ความสามารถในการสังคมดีกว่า มีความสามารถทางการเรียนดีกว่า มีความ
มั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีการประพฤตินตามระเบียบแบบแผนน้อยกว่า มีสภาพ
ร่าเริงมากกว่า มีความสามารถในการรับผิดชอบน้อยกว่า มีความสามารถใน
การเข้ากลุ่มมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองน้อยกว่า (2)
นักเรียนชายในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิกลักษณะ แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ใน(1) ยกเว้นลักษณะสภาพ
ร่าเริงหรือหาคู่ ความสามารถในการรับผิดชอบและความสามารถในการเข้า
กลุ่ม ในบุคลิกลักษณะทั้ง 3 ลักษณะนี้ ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ (3) นักเรียนหญิงในเมืองหลวงและในตัวเมืองต่างจังหวัด มีบุคลิก
ลักษณะต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะความมั่นใจตนเอง และความสามารถ
ในการควบคุมจิตใจ โดยที่นักเรียนหญิงในเมืองหลวงมีความมั่นใจในตนเอง

⁹ พลผล สุวรรณพัฒน์, "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของเด็ก
นักเรียนในเมืองหลวงและเด็กนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด" (วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

น้อยกว่า และยังแตกต่างกันในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วในข้อ(1) ยกเว้น ลักษณะความมั่นคงทางอารมณ์ สภาพทางอารมณ์ และการประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน และ (4) ปัญหาที่นักเรียนในเมืองหลวงเห็นว่าสำคัญที่สุด คือการปรับตัวกับงานโรงเรียน และปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุดคือกิจกรรมทางสังคม และผันทนการ ส่วนนักเรียนในตัวเมืองต่างจังหวัด เห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุด คือการปรับตัวกับงานโรงเรียน และปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุด คือบ้านและครอบครัว

ในปี พ.ศ. 2513 นางสาวดวงเดือน ไชยคำ¹⁰ ได้ศึกษาบุคลิกลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีเพื่อนมากที่สุด และที่ไม่มีเพื่อน จากกลุ่มตัวอย่าง อายุ 13 -- 21 ปี ที่กำลังเรียน อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียน 4 แห่ง ในจังหวัดพระนคร เป็นโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง และโรงเรียนราษฎร์ 2 แห่ง จำนวน 160 คน ชาย 109 คน หญิง 51 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบสังคมมิติ และแบบทดสอบที่ดัดแปลงมาจาก The Omnibus Personality Inventory ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด และไม่มีเพื่อน มีบุคลิกลักษณะที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (2) นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือนักเรียนชายที่มีเพื่อนมากที่สุด แสดงลักษณะรวมความซับซ้อน เป็นตัวของตัวเอง มีแนวโน้มที่จะไม่เชื่อใน

¹⁰ ดวงเดือน ไชยคำ, "บุคลิกลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุดและที่ไม่มีเพื่อน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ศาสนา ชอบแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิด มากกว่านัก เรียนหญิงที่มี เพื่อน
 มากที่สุด และยังแสดงลักษณะ ความเป็นชาย สูงอีกด้วย (3) นัก
 เรียนหญิงมัธยมศึกษาที่ไม่มีเพื่อน และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ที่ไม่มี
 เพื่อน มีบุคลิกลักษณะบางด้าน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือนัก
 เรียนหญิงที่ไม่มีเพื่อน แสดงลักษณะบุรุษภาพในตัวเอง มีระดับ ความ
 กังวลใจต่ำ และชอบช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่า นักเรียนชายที่ไม่มีเพื่อนแต่
 นักเรียนชายที่ไม่มีเพื่อน แสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดมากกว่า นักเรียน
 หญิงที่ไม่มีเพื่อน (4) นักเรียนหญิงที่มีเพื่อนมากที่สุด และนักเรียนหญิง
 ที่ไม่มีเพื่อน มีบุคลิกลักษณะบางด้าน ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ
 นักเรียนหญิงที่ไม่มีเพื่อน แสดงลักษณะที่เป็นตัวของตัวเอง และมีแนว
 โนมที่จะไม่เชื่อศานามากกว่า นักเรียนหญิงที่มีเพื่อนมากที่สุด (5)
 นักเรียนชายที่มีเพื่อนมากที่สุด และนักเรียนชายที่ไม่มีเพื่อน มีบุคลิก
 ลักษณะบางด้าน ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ นักเรียนชายที่มีเพื่อน
 มากที่สุด แสดงลักษณะที่มีแนวโน้มนทางทฤษฎี และชอบช่วยเหลือผู้อื่น
 มากกว่านักเรียนชายที่ไม่มีเพื่อน

2. การวิจัยเกี่ยวกับการยอมรับตนเองและการยอมรับผู้อื่น

2.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ค.ศ. 1962 Fey¹¹ ศึกษา เรื่องการยอมรับตนเองและการ
 ยอมรับผู้อื่น ใกรูปค้วอย่างที่เป็นนักเรียนแพทย์ปีที่ 3 จำนวน 58 คน
 โดยให้นักเรียนแต่ละคน เขียนชื่อของ เพื่อนร่วมห้องที่ตนชอบมากที่สุดมา 5 คน
 และหารายเฉลี่ยของการยอมรับตนเองของนักเรียนจากมาตราส่วน เพื่อวัด

¹¹ Earl E. Boughman and George Schlager Welch, Personality: A Behavioral Science (Englewood Cliffs, New Jersey:Prentice-Hall Inc.,1962) p. 367.

การประมาณค่าการยอมรับตนเองที่ Fey สร้างขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่าบุคคลที่ได้ออกแบบการยอมรับตนเองสูง และได้คะแนนการยอมรับจากผู้อื่นสูง เป็นคนที่มีการยอมรับตนเองสูง ผู้อ่อนยอมรับเขา และเขาก็รู้สึกว่าเขาเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นด้วย ส่วนบุคคลที่ได้ออกแบบการยอมรับตนเองสูงแต่คะแนนการยอมรับจากผู้อื่นต่ำ มักจะรู้สึกว่าผู้อ่อนยอมรับตน ซึ่งที่จริงแล้ว เขาประมาณค่าตนเองสูงกว่าที่เป็นจริง นอกจากนี้ ยังพบว่า การประมาณค่าของนักเรียน เกี่ยวกับความสามารถในการยอมรับของเขาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการรับรู้อันแท้จริงของเขา

ก.ศ. 1962 Alexander¹² ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง การยอมรับตนเอง กับผลการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 10 จำนวน 250 คน เป็นชาย 146 คน หญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้คือมาตราส่วนเพื่อวัดการประเมินค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและการยอมรับตนเอง ซึ่งดัดแปลงมาจากเครื่องมือการวิจัยต่างๆ ผลจากการวิจัยแสดงว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและการยอมรับตนเองกับผลการเรียน เมื่อมีการควบคุมระดับสติปัญญา Alexander สรุปว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นสาเหตุสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ก.ศ. 1963 Taylor และ Combs¹³ ศึกษาเรื่องการยอมรับตนเองและการปรับตัว จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กนักเรียนเกรด 6 จำนวน 205 คน ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจ ดั้งเดิม ระดับการศึกษา และอายุเท่าๆกัน

12

Eugene D. Alexander, "The Relationship Between Self-Concept, Self-Acceptance and School Marks," (Doctor's thesis, University of Michigan, 1962).

13

Don E. Dulany Jr., and Others, Contributions to Modern Psychology, (New York: Oxford University Press, 1963), pp.229-303.

ให้ทำแบบทดสอบ The California Test of Personality เพื่อแบ่ง
 นักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีการปรับตัวดี กับกลุ่มที่มีการปรับตัวไม่ดี
 แล้วให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเลือกตอบข้อความ เช่น บางครั้ง ข้าพเจ้าไม่เชื่อ
 พึงบิดามารดา บางครั้งข้าพเจ้าพูดปด ฯลฯ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อความ ผล
 การวิจัยแสดงว่ากลุ่มนักเรียนที่มีการปรับตัวดี สามารถยอมรับว่าข้อความดังกล่าว
 เป็นจริงสำหรับตนได้มากกว่ากลุ่มที่ปรับตัวไม่ได้อย่างมีนัยสำคัญ

14
 ค.ศ. 1965 Jones ศึกษาการยอมรับตนเองของนักเรียนฝึก
 หักกร จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การรายงานและ
 ประเมินค่าตนเองตามที่ต้องการจะเป็น โดยมีข้อความทั้งหมด 10 ข้อความ
 ที่กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อตนเองในฐานะบุคคลธรรมดา และในฐานะที่เป็นครู
 ในขณะเดียวกันให้บอกชื่อเพื่อนที่คิดว่าดีที่สุดมา 3 คน และเพื่อนที่คิดว่าไม่
 ดีเลยมา 3 คน เพื่อนเหล่านี้จะต้องเป็นนักเรียนฝึกหัดครูทั้งสิ้น ผลการ
 วิจัยปรากฏว่า นักเรียนฝึกหัดครูที่ยอมรับตนเองจะรับรู้ว่าคุณมีความคล้าย
 คลึงกับเพื่อนที่ตนเลือกมากกว่านักเรียนที่ไม่ยอมรับตนเอง นอกจากนี้ยังพบ
 ว่าการยอมรับ หรือไม่ยอมรับตนเองของนักเรียนฝึกหัดครู ไม่มีความสัมพันธ์
 อย่างมีนัยสำคัญกับการรับรู้ว่าคุณจะไม่ชอบจะคิดอย่างไรกับตน

14
 Donald Reece Jones, "Relationships among Phenomenal
 Self-Concept, Phenomenal Ideal Self-Concept, and Perception
 of Others," Dissertation Abstract, XXV (March, 1965),
 5116 - 5117.

ค.ศ. 1967 Hamed¹⁵ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับโครงสร้างของบุคลิกภาพทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นเด็กวัยรุ่นจำนวน 170 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นชุดทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) ซึ่งมีการให้คำปรึกษา การปรับตัวระดับสติปัญญา บุคลิกภาพ การรับรู้ การเข้าสังคม ซึ่งมีตัวแปร รวมทั้งสิ้น 30 ตัวแปร ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่มีลักษณะไปในทางบวก และ การปรับตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนลักษณะต่าง ๆ ทางสติปัญญา การรับรู้ การเข้าสังคม ก็มีความสัมพันธ์กับความสนใจ ซึ่งมีความสำคัญในการแนะแนวอาชีพ

ค.ศ. 1967 Frank และ Hiester¹⁶ ศึกษาความเชื่อถือได้ของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบัน และตนเองในอดีต โดยให้นักศึกษาวิชาจิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยไมอามี ซึ่งเป็นชาย 40 คน และหญิง 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบันและในอดีต จำนวน 100 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในอดีต มีค่าความเชื่อถือได้ต่ำกว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบัน และนักศึกษายกเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในอดีตได้ง่ายกว่านักศึกษานหญิง

15

Zahran A.S. Hamed, "The Self-Concept in the Psychological Guidance of Adolescent," The British Journal of Educational Psychology, XXXVII (June, 1967), 225 - 239.

16

G.H. Frank and D.S. Hiester, "Reliability of Self and Ideal Self-Concept," Journal of Counseling Psychology, IV(1967), 356-357.

2.2 การวิจัยภายในประเทศ

พ.ศ. 2511 สงศรี ศรีมุกดา¹⁷ ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กวัยรุ่น ในกลุ่มตัวอย่าง 165 คน อายุระหว่าง 16 - 20 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา เป็นนักเรียนชาย 80 คน หญิง 85 คน อยู่ในแผนกวิทยาศาสตร์ 87 คน และแผนกศิลปศาสตร์ 78 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ The Piers-Harris Children's Self - Concept Scale และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยหลักการของ Jersild และ Strang ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนกวิชาที่ศึกษาและประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แต่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านร่างกาย ความสามารถทางกีฬาและการเล่น ทักษะทางสังคม และความเป็นจริงของตนเอง และไม่ชอบเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความรู้สึกและอารมณ์ นอกจากนี้ผลปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มต่าง ๆ ยกเว้นกลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง ซึ่งความสัมพันธ์นั้นเป็นไปทางค่าลบ ทั้งนี้หมายความว่า นักเรียนหญิงที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงจะคิดเกี่ยวกับตนเองไปทางค่าลบไม่ได้

¹⁷ สงศรี ศรีมุกดา, " การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่น " (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

พ.ศ. 2512 วันเพ็ญ อายุการ¹⁸ ศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัว กับการยอมรับตนเองและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนวัยรุ่นอายุ 13-20 ปี ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดขอนแก่นจำนวน 307 คน เป็นชาย 184 คน หญิง 123 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 190 ข้อ เป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับรายละเอียด ของนักเรียน ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัว และการยอมรับตนเองของนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกานการยอมรับตนเอง แต่เด็กวัยรุ่นที่แสดงตัวมีการยอมรับตนเองสูงกว่า เด็กวัยรุ่นที่เก็บตัว

พ.ศ. 2512 บังอร เสดนต์¹⁹ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง "คน" อย่างที่คิดว่าตนเป็น และ "คน" อย่างที่คิดอยากจะเป็น ของเด็กวัยรุ่น อายุ 13-16 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระโขนง จำนวน 155 คน โดยการให้เด็กวัยรุ่นตอบแบบสำรวจตนเอง เพื่อประเมินค่า "คน" อย่างที่คิดว่าตนเป็น "คน" อย่างที่คิดอยากจะเป็น รวมทั้งสิ้น 98 ข้อ พร้อมทั้งให้เด็ก

¹⁸ วันเพ็ญ อายุการ, "การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัว หรือ แสดงตัว กับการยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดขอนแก่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512).

¹⁹ บังอร เสดนต์, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง "คน" อย่างที่คิดว่าตนเป็น กับ "คน" อย่างที่คิดอยากจะเป็น" (วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512).

คอมรายละ เอียดเกี่ยวกับตนเอง เครื่องมือการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดย
ศึกษาหลักเกณฑ์จาก Jersild, Siedman, Stricker, Ruja และแบบ
ทดสอบปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของ Mooney ผลการวิจัยปรากฏว่า การยอมรับ
รับตนเองของเด็กวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับการเลี้ยงดูของบุพการีอย่างมีนัย
สำคัญ และสถานภาพทางสังคมของเด็กวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการไต่รับคำ—
แนะนำหน้าที่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญ

พ.ศ. 2512 พรรณเทวีา รุจิพร²⁰ ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น
เกี่ยวกับตนเอง ของนิสิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และนิสิตที่มีสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนต่ำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะ
ครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2512 จำนวน 120 คน เป็นนิสิตที่มีสัม
ฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง 60 คน ชาย 5 คน หญิง 55 คน และเป็นนิสิต
ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ 60 คน ชาย 18 คน หญิง 42 คน ทั้งนี้เป็น
นิสิตที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ 56 คน ชาย 18 คน หญิง 38 คนและ
เป็นนิสิตที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ 64 คน ชาย 5 คน หญิง 59 คน
เครื่องมือที่ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง คือ The Adjective Check
List เกณฑ์ที่ใช้วัดความสัมพันธ์ทางการเรียน คือ คะแนนสอบไล่ปลายปี
ของคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2510 ผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่มี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในค่านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ระ
หว่างนิสิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำแต่
มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในลักษณะที่เกี่ยวกับค่าคะแนนที่ตอบทั้งหมด
ระหว่างกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ และกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยา

²⁰ พรรณเทวีา รุจิพร, "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และนิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

ศาสตร์ ทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มที่จะเป็นแกนเยี่ยมขจริม ไว้วางใจ ระวังใน การแก้ปัญหา และปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนวิชาประ เภทวิทยาศาสตร์ มีแนวโน้มที่ จะมีลักษณะดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่เรียนวิชาประ เภทอักษรศาสตร์ นอกจากนี้ ยังพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง 22 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนี้ ไม่ สามารถเป็นเครื่องมือชี้ หรือ ทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนและการ เลือกเรียน วิชาประ เภทวิทยาศาสตร์หรืออักษรศาสตร์ได้

พ.ศ. 2513 จูไรรัตน์ เปรมิษฐ์²¹ ศึกษาเปรียบเทียบความคิด เห็นเกี่ยวกับตนเองของ เด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์ โดยใช้ตัวอย่าง ประชา กรที่เป็น เด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆและสถานสงเคราะห์ เด็กหญิงบ้านราชวิถี จำนวน 236 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 145 คน ทั้ง นี้เป็นเด็กชายวัยรุ่นตอนต้น 45 คน เด็กชายวัยรุ่นตอนปลาย 46 คน เด็กหญิง วัยรุ่นตอนต้น 103 คน และเด็กหญิงวัยรุ่นตอนปลาย 42 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง The Piers-Harros Children's Self-Concept Scale วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ t-test ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น มีความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองในด้านความสุขและความพอใจ อยู่ในระดับสูงกว่าเด็กหญิงวัย รุ่นตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย มีความคิด เห็นเกี่ยวกับตนเองในลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่น ชายตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเองในลักษณะที่เกี่ยวกับความสุขและความพอใจอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่น ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กวัยรุ่นตอนต้นมีความคิดเห็นว่าคุณเป็นแกน นิยมมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย นอกจากนี้ ผลปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นชาย

²¹ จูไรรัตน์ เปรมิษฐ์, "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเองของ เด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ตนเองกับ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย มีความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองในลักษณะต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ เด็กวัยรุ่นชายตอนต้นกับ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลายมีความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองในลักษณะต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พ.ศ. 2513 นิสิตปริญญาโทวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร²² ศึกษาลักษณะของบุคคลในสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีผลต่อการยอมรับตนเองและการยอมรับผู้อื่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร จำนวน 61 คน และกลุ่มนักโทษ จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม Acceptance of Self and Others ของ Berger ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตมีการยอมรับตนเองและผู้อื่นสูงกว่านักโทษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักโทษชายกับนักโทษหญิงมีการยอมรับตนเองและผู้อื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวล

3.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ค.ศ. 1940 Pitner และ Levy²³ วิจัยความกังวลของเด็กวัยรุ่นใน New York โดยใช้ตัวอย่างประชากร 540 คน ตอบคำถาม 53 ข้อ ได้พบว่าทั้ง เด็กชายและหญิงกังวลมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว สถานการณ์ และสภาพทางโรงเรียน รองลงมาเป็นความกังวลเกี่ยวกับความบกพร่องทางร่างกาย ปัญหาเศรษฐกิจ และ ปัญหาสุขภาพ

22

รายงานการวิจัยการยอมรับตนเองและผู้อื่น (พระนิต : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513); หน้า 7-16.

²³R. Pitner and J. Levy, "Worries of School Children," Journal of Genetic Psychology, LVI(1940), 67-76.

24
 ก.ศ. 1950 Frazier และ Lisonbae²⁴ ศึกษากว้างเกี่ยวกับ
 ภัยรูปร่างหน้าตาของเด็กวัยรุ่น โดยใช้ตัวอย่างประชากรจากนักเรียน ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 580 คน เป็นชาย 271 คน หญิง 309 คนพบว่า
 วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีความกังวลที่สุดในเรื่องผิว รองลงมาสำหรับผู้ชาย คือ
 ไม่มีเกราะ และสำหรับผู้หญิง คือ หน้าเป็นมัน มีแผลเป็นหรือปาน

25
 ก.ศ. 1951 Mandler และ Sarason²⁵ ศึกษาบทบาทของความ
 กังวลใจกับการเรียนรู้ ตัวอย่างประชากร เป็นนักศึกษาวิชาจิตวิทยา เมืองคัน
 ซองมหาวิทยาลัยเบด จำนวน 154 คน การทดสอบครั้งแรกให้กลุ่มตัวอย่าง
 ทำแบบทดสอบ Kohs Block Design หมายเลข 13 จำนวน 6 ข้อ พบว่า
 กลุ่มนักศึกษาที่มีความกังวลใจสูง (HA) (วัดจากแบบสอบถามความกังวลใจ
 เกี่ยวกับทัศนคติในการสอบ) ทำคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อสูงกว่า และมีความ
 แตกต่างในกลุ่มมากกว่ากลุ่มที่มีความกังวลใจต่ำ (LA) ในการทำ Digit
 Symbol Test แต่ละข้อ กลุ่ม HA มีแนวโน้มของการทำ ดีกว่า และมีความ
 แตกต่างภายในกลุ่มน้อยกว่ากลุ่ม LA ต่อมาทำการทดลองครั้งที่ 2
 พบว่า ในการทำ Kohs Block Design หมายเลข 16 จำนวน 6 ข้อ
 กลุ่ม LA ทำได้ดีกว่า HA และความแปรปรวนของกลุ่ม HA มีนัยสำคัญกว่า
 LA ตามหลักของการเรียนรู้ คือว่า ความกังวลใจเป็นแรงผลักดันให้กลุ่ม
 HA มีแนวโน้มที่จะมีการเรียนรู้ดีกว่ากลุ่ม LA และการให้คำสั่ง ที่ต่างกัน
 เช่น ชมเชยบางคน หรือติเตียนบางคน ทำให้กลุ่ม LA มีความสามารถ

²⁴ E.F. Frazier and L.H. Lisonbae, "Adolescent concern with Physique," School Review, XXXVIII(1950), 401.

²⁵ G.Mandler and S.B. Sarason, "A Study of Anxiety and Learning," Journal of Abnormal and Social Psychology, XXXVII (1952), 166-173.

ในการเรียนรู้อื่นๆ และทำให้อัตราการเรียนรู้ลดลงไป
 ค.ศ. 1955 Goodstein และคณะ²⁶ ศึกษาอิทธิพลของความวิตกกังวลที่มีต่อการเรียนรู้และการระลึก กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัย Duke University และ University of North Carolina ทำแบบสอบถาม Manifest Anxiety Scale (MAS) คะแนนที่ได้นั้น 19 ขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง (HA) 24 คน และคนที่ได้คะแนน 7 ลงมา เป็นกลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ (LA) 24 คน เป็นนักศึกษาชายและหญิงอย่างละเท่าๆกัน การทดลองเป็นงานที่ต้องปฏิบัติทีละคน คือให้หาคำที่ตรงรหัสนี้ 9 รูป เริ่มจากรูปยากที่สุดถึงรูปที่ง่ายที่สุด แล้วให้วาดรูปนั้นจากความจำ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างในการเรียนรู้และการระลึกระหว่างนักศึกษารายและนักศึกษานิ่ง การเรียนรู้และการระลึกของกลุ่ม HA จะดีกว่ากลุ่ม LA ในการจำรูปที่ยาก แต่ในการจำรูปที่ง่ายนั้น การเรียนรู้และการระลึกของกลุ่ม HA จะเหนือกว่ากลุ่ม LA

ค.ศ. 1956 Sarason²⁷ ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความกังวลใจกับการล้มเหลวในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 90 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยอินเดียนาทั้งหมด 530 คน ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่มีความกังวลใจสูง (HA) 45 คน โดยคนที่ได้คะแนน Taylor Anxiety Scale (TAS) ระหว่าง 27-14 และกลุ่มที่มีความกังวลใจต่ำ (LA) 45 คน โดยคนที่ได้คะแนน TAS ระหว่าง 2-8 กลุ่มตัวอย่างได้รับคำสั่งเหมือนกัน ให้จำคำไร้ความหมาย (Nonsense syllables) ของ

26

L.D. Goodstein and Others, "The Effect of Serial Position and Design Difficulty on Recall of the Bender-Gestalt Test Design," Journal of Consulting Psychology, XIX(1955), 230-234.

27

I.G. Sarason, "The Effect of Anxiety and Two Kinds of Failure on Serial Learning," Journal of Psychology, XXV(1957), 383-391.

แบบทดสอบ A 15 ครั้ง หลังจากทำแบบทดสอบ A เสร็จแล้ว 3 นาที ทุกคนต้องทำแบบทดสอบ Digit Cancellation Task อีกครั้งหนึ่ง แล้วสุ่ม HA และ LA ออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ ก. กลุ่มลมเหลวในการทำแบบทดสอบ A ข. กลุ่มลมเหลวในการทำแบบทดสอบ Digit Cancellation Task และ ค. กลุ่มควบคุม ก่อนทำแบบทดสอบ B กลุ่ม ก. และ ข. ได้รับคำติเตียนจากผู้ทดลองว่า เมื่อเปรียบเทียบมาตรฐานกันแล้ว กลุ่ม ก. และ ข. ทำคะแนนทดสอบ A โทษะแนบต่ำสุด และเป็นผลงานที่เร็วที่สุดที่เคยได้จากนักศึกษามหาวิทยาลัย เพราะนักศึกษาที่มีความสามารถปานกลางก็จะทำได้ดีกว่านี้มาก ส่วนกลุ่ม ค. ผู้ทดลองสนทนาเรื่องกิจกรรมต่างๆไปของมหาวิทยาลัยโดยใช้เวลาเท่ากับ 2 กลุ่มแรก แล้วตัวอย่างทุกคนต้องทำแบบทดสอบ B 30 ครั้ง ซึ่งเมื่อทำแล้ว ผู้ทดลองกล่าวชมกลุ่ม ก. และ ข. ว่า เขาทำแบบทดสอบ B ได้ดีขึ้น เป็นที่น่าพอใจ ผลการทดลองปรากฏว่า ในกลุ่ม ก. ข. และ ค. กลุ่ม HA ทำได้เร็วกว่ากลุ่ม LA ในกลุ่ม ก. และ ข. กลุ่ม HA มีความสามารถทัดเทียมกัน ในกลุ่ม ข. กลุ่ม LA มีความสามารถแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่ม ก. แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่ม ข.

ค.ศ. 1959-1961 Sigel²⁸ ศึกษาเรื่องแบบของการคิด โดยศึกษาระยะยาวกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 2-3 พบว่า (1) นักเรียนหญิงที่มีความกังวลสูง ใช้การคิดแบบวิเคราะห์ (Analytical Style) น้อยที่สุด ต่อมาอีก 1 ปี พวกนี้ใช้การคิดแบบวิเคราะห์เพิ่มมากกว่าที่ นักเรียนหญิงที่มีความกังวลต่ำใช้เพิ่ม (2) นักเรียนชายที่มีความวิตกกังวลสูง คิดแบบวิเคราะห์ มากกว่านักเรียนชายที่มีความวิตกกังวลต่ำ ต่อมาอีก 1 ปี พวกที่มีความวิตกกังวลต่ำ กลับคิดแบบวิเคราะห์เพิ่มขึ้นมากกว่าที่นักเรียนชาย

ที่มีความวิตกกังวลสูงใช้เพิ่ม (3) นักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงมีความคง
 เสนคงวากว่าในการใช้ความคิดแบบแยกประเภท (Catagorical Style)
 มากกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำ (4) นักเรียนชายและนักเรียนหญิง
 ที่มีความวิตกกังวลสูงใช้ความคิดแบบโยงความสัมพันธ์ (Relational
 Style) มากกว่าพวกที่มีความวิตกกังวลต่ำ แต่พิสัยความแตกต่าง ของ
 การคิดแบบนี้ระหว่างนักเรียนชายที่มีความวิตกกังวลสูงกับต่ำมีมากกว่า พิสัย
 ความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่วิตกกังวลสูงกับต่ำ และ (5) นัก
 เรียนชายที่มีความวิตกกังวลต่ำคิดแบบโยงความสัมพันธ์น้อยที่สุด แต่นักเรียน
 ชายและหญิงที่มีความวิตกกังวลสูงใช้การคิดแบบนี้พอ ๆ กัน

29
 ค.ศ. 1960 Hicks ศึกษาเกี่ยวกับความกังวลใจ และการ
 เรียนร เพื่อศึกษาผลการจำคำไรความหมายของผู้ที่มีความกังวลใจต่างกัน
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชาย กำลังเรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น แห่ง
 Duke University จำนวน 24 คน ซึ่งผ่านการทำแบบทดสอบ Manifest
 Anxiety Scale (MAS) ได้คะแนนสูงกว่า 21 จัดเป็นกลุ่มที่มีความกังวล-
 ใจสูง(HA) และได้คะแนนต่ำกว่า 9 จัดเป็นกลุ่มที่มีความกังวลใจต่ำ
 (LA) กลุ่มตัวอย่างต้องฝึกการจำคำไรความหมายจากแบบฝึกหัดที่แจกให้ 6
 ครั้ง จากนั้นจึงทดสอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบจำคำไรความ
 หมายซ้ำกันหลายครั้ง จนกระทั่งกลุ่มตัวอย่างสามารถทำได้ถูกต้องตาม
 เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2 ครั้ง หรือทำแบบทดสอบนั้นอย่างมา 25 ครั้ง ผลปรา-
 กฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม HA และ LA

29

L.E. Hicks, "Effects of Anxiety and Stress on Serial Rote Learning" (Unpublished Honors thesis, Duke University, 1960).

ค.ศ. 1961 Charles Van Buskirk³⁰ ทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของความวิตกกังวลที่มีต่อการทำงานประเภทที่ต้องใช้เหตุผลซับซ้อนในการแก้ปัญหา (Complex reasoning problem) โดยตั้งสมมุติฐานไว้ 2 ข้อคือ ก) เมื่องานเพิ่มระดับความซับซ้อนขึ้น ผลงานของกลุ่มที่มีระดับความวิตกกังวลสูงจะลดลงกว่าผลงานของกลุ่มที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ ข) เมื่องานเพิ่มระดับความซับซ้อนขึ้น ผลงานของกลุ่มที่โคคะแนทดสอบ Fear-of failure สูงจะลดลงมากกว่าผลงานของกลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าเมื่องานเพิ่มระดับความซับซ้อนขึ้นกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีความยุ่งยากในการทำงาน (Inter-task interference) ขาดความเป็นระเบียบ (Disorganization) และมีการป้องกันตนเอง (Ego defensiveness) สูงมากขึ้น หากการเพิ่มระดับความซับซ้อนของงานจะทำให้โดยเพียงเพิ่มจำนวนองค์ประกอบของปัญหาในงานนั้น ๆ และผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มความวิตกกังวลสูง มีความพยายามมากขึ้นที่จะทำงานให้ได้ดี เมื่องานเพิ่มระดับความซับซ้อนขึ้น ปรากฏใ้การทดลองกระทำกันภายใต้ภาวะซึ่งไม่มีการกระทบกระเทือนต่อตัวผู้ถูกทดสอบที่รุนแรงเกินไปนัก

ค.ศ. 1965 Leo J. Laughlin³¹ และคณะได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศ กับความวิตกกังวล โดยใช้ระดับสติปัญญา และความสัมฤทธิผลในการเรียนเป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรดที่ 4 - 8 ของโรงเรียนในเมืองแห่งหนึ่ง ซึ่งมีระดับเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง เป็นนักเรียนชาย 2651 คน นักเรียนหญิง 2369 คน แบบสอบถามที่ใช้เป็น

³⁰ Charles Van Buskirk, "Performance on Complex Reasoning Tasks as in Function of Anxiety," Journal of Abnormal and Social Psychology (1961 - 1962), pp. 201 - 209.

³¹ Leo J. Laughlin and Others, "An Investigation of Sex Differences by Intelligence, Subject-Matter Area, Grade and Achievement Level on Three Anxiety Scale," Journal of Genetic Psychology, CVI (1965), pp. 207 - 215.

แบบสอบถามวัดระดับความกังวลใจ 3 ชุด คือ Children's Manifest Anxiety Scale (CMAS), Test Anxiety Scale for Children (TASC) และ Genual Anxiety Scale for Children (GASC) ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างระหว่าง เพศกับความกังวลใจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีความแตกต่างระหว่าง เพศมากที่สุดใแบบสอบถาม GASC และ มีความต่างระหว่าง เพศน้อยที่สุดในแบบสอบถาม TASC นักเรียนหญิงมีความกังวลใจสูงกว่าชาย และความแตกต่างระหว่าง เพศ เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดในกลุ่มนักเรียนที่มี I.Q. ระหว่าง 95-104 และ 105-114 กลุ่มนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลปานกลางและกลุ่มนักเรียนเกรดที่ 5 ความแตกต่างระหว่าง เพศ เกิดขึ้นน้อยที่สุดในกลุ่มนักเรียนที่มี I.Q. สูงกว่า 125 กลุ่มนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงและกลุ่มนักเรียน เกรดที่ 8

3.2 การวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2506 อมร แซ่เจียว³² ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของความกังวลที่มีต่อผลงานของนักเรียน มีความมุ่งหมายที่จะ เปรียบเทียบความเร็วเฉลี่ยในการขีดฆ่าตัวพยัญชนะไทยที่กำหนดให้ โดยเปรียบเทียบระหว่างเด็กที่มีความกังวลสูงกับเด็กที่มีความกังวลต่ำ ด้วยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความกังวล แบบสอบถามแบ่ง เป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 คัดแปลงมาจาก TASC ส่วนที่ 2 คัดแปลงมาจาก GASC แต่ละส่วนมี 20 ข้อ และมีแบบทดสอบจับเท็จอยู่ด้วย 10 ข้อ ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชาย หญิง อายุ 12-14 ปี จำนวน 650 คน จากโรงเรียนราษฎร์ที่เปิดสอนชั้นประถม ปีที่ 7 ตามอำเภอต่างๆ ในพระนครและธนบุรีรวม 12 อำเภอ ผลการวิจัย

32

อมร แซ่เจียว "อิทธิพลของความกังวลที่มีต่อผลงานของนักเรียน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี, ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506).

ปรากฏว่าที่ระดับความเชื่อมั่น 5% อิทธิพลของความกังวลไม่ทำให้การทำงาน
ง่าย ๆ ของกลุ่มมีความกังวลสูงกับกลุ่มมีความกังวลต่ำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ในปี พ.ศ. 2508 จิรายุ โชติช่วง³³ ได้สำรวจความกังวล
ของ เด็กวัยรุ่นในเขตจังหวัดพระนคร เพื่อศึกษาความกังวลและความสัมพันธ์
สัมพันธ์ระหว่างความกังวลกับการสอบของเด็กวัยรุ่นในจังหวัดพระนคร กลุ่ม
ตัวอย่างคือ นักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิชา
มัธยมศึกษา 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2507 จำนวน 195 คน
ชาย 113 คน หญิง 82 คน ใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวกับความกังวลที่ดัดแปลง
มาจากข้อสอบวัดระดับความกังวลของ Seymour B. Sarason และแบบ
สอบถามซึ่ง เป็นผลการวิจัยของนักจิตวิทยาบางคน แบบ Check-List ซึ่ง
มี 176 ข้อ ผลปรากฏว่า (1) เด็กวัยรุ่นหญิงมีความกังวลสูงกว่าเด็ก วัย
รุ่นชาย (2) เกี่ยวกับการ เรียน เด็กวัยรุ่นกังวลที่สุดเรื่องต้องไปย วิชา
เรียน เรียนไม่ทันเพื่อน ไปโรงเรียนสาย ครูให้การขานมาก เด็กผู้หญิง
กังวลมากกว่าเด็กผู้ชายในเรื่องการ เลื่อนชั้นตอนปลายปี (3) เกี่ยวกับการ
สอบ เด็กวัยรุ่นกังวลที่สุดเรื่องจะสอบแข่งขัน เข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น
กลัวสอบไม่ไคคืออย่างทีพ่อแม่คาดหวัง กลัวไคคะแนนไม่ไค ไม่สบายใจเวลา
ทีสอบไคไม่ไคแล้วต้อง เอาคะแนนไปพ่อแม่ (4) ในสภาพการ เรียน การ
สอน เด็กวัยรุ่นหวังว่าจะสอบไคคะแนนดี และจะเป็นทุกขมากถ้าสอบไคไม่
ดี เด็กผู้ชายหวังว่าจะไคคะแนนดีกว่าเด็กผู้หญิง แต่เด็กผู้หญิง เป็นทุกข
เมื่อไคคะแนนไม่ไคและกลัวสอบตกมากกว่าชาย (5) ในคานกรอกร้วกลัว
บิกามารคาไม่สบายมากที่สุด กลัวการทะเลาะและหยารางของพ่อแม่ และ
เด็กผู้หญิงกังวลเรื่องกลัวว่าพ่อแม่เข้าใจเวลาไปขอคำแนะนำ (6) ในคาน
การกยเพื่อน เด็กวัยรุ่นจะกังวลมากที่สุด เมื่อ เห็น เพื่อนมีความทุกข กลัวว่า

³³ จิรายุ โชติช่วง "การสำรวจความกังวลของเด็กวัยรุ่นในจังหวัด
พระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาเฒลิต, คุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย,
2508.)

คำพูดของคนที่ทำให้เพื่อนไม่สบายใจ ถึงเวลาที่เพื่อนที่คบจะเป็นเพื่อนแท้ หรือไม่ว่า ก็ไม่มีเพื่อน ก็กลัวถูกเพื่อนหลอก ก็กลัวถูกทำโทษต่อหน้าเพื่อน และกลัวคอบกวางเพื่อนคนอื่นๆ (7) ในคานาศาสนา วิทยุรุ่นตอนต้นกังวล น้อยมาก ที่กังวลคือไม่มีโอกาสทำบุญ หรือร่วมพิธีทางศาสนา ก็กลัวไม่แน่ใจว่าหลักศาสนาจะเป็นสิ่งที่เชื่อถือได้หรือไม่ (8) ในคานการ เขาสังคม เด็กวัยรุ่นกลัวจะทำอะไรกระทบความรู้สึกของผู้อื่นกลัวถูกพูดต่อหน้าคนหลายๆ คน กลัวต้องไปพบคนแปลกหน้า กลัวคนอื่นหัวเราะเยาะ เมื่อทำผิดมารยาท สังคม วางตัวไม่ถูกในที่สาธารณะ เด็กผู้ชายกังวลมากกว่าเด็กหญิง ในเรื่องกลัวแต่งกายไม่เหมาะกับโอกาสและไม่ติดเทียมผู้อื่น กลัวไม่เก๋และ ไม่กว้างขวางในสังคม (9) เรื่องเงิน ก็กลัวว่าในอนาคตจะไม่มีเงินพอ จนเจ็ดผู้ที่ตนต้องเลี้ยงดู (เด็กชายกังวลมากกว่าเด็กหญิงในเรื่องนี้) เด็กหญิงกังวลมากเมื่อจะขอเงินพ่อแม่ กลัวไม่มีเงินในอนาคต และ กลัวไม่มีเงินเลี้ยงครอบครัวในอนาคต (10) ในคานเพื่อนต่างเพศ ก็กลัวที่สุด เวลาคุยกับเพื่อนต่างเพศ กลัวกิริยามารยาทไม่สมควรเพศตรงข้าม กลัวเพื่อนต่างเพศที่ตนชอบไม่ชอบคน กลัวว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศไม่มั่นคง (11) ในคานสุขภาพ กลัวสุขภาพไม่ดี กลัวคิดโรคร้ายที่สังคมรังเกียจ และกังวลเวลาไปหาหมอและการมีโรคประจำตัว (12) ในคานอาชีพ ทัศนคติใจไม่กล้าจะทำอะไรก็ กลัวไม่ไ้งานที่ตนชอบและถนัด กลัวไ้งานที่ไม่ก้าวหน้าและได้เงินน้อย (13) ความกังวลต่างๆ ไปทั้ง เด็กชาย และเด็กหญิง ก็กังวลมากที่สุดคือ เมื่อรูขารายของคนที่รัก กลัวถูกตำหนิในสิ่งที่ไม่ได้ทำ ก็กลัวไม่รู้ว่าคนอื่นคิดถึงตนอย่างไร เด็กหญิงกังวลมากกว่าเด็กชายเมื่อฝันร้าย (14) ในคานรูปร่างหน้าตา ก็กลัวเรื่องผิว กลัวผอมไป อ้วนไป เค้าไป ไม่มีกล้ามเนื้อ รูปร่างไม่สมส่วน หน้ามัน พันไม่เรียบ และผมเป็นรังแค (15) คำสัมภาษณ์ที่เห็นถึงสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความกังวลเรื่องการเรียน การสอน กับคะแนนสอบกลางปีของตัวอย่าง ประชากรวัยรุ่นหญิง คือ 0.51 มีนัยสำคัญที่ 1% ส่วนวัยรุ่นชาย คือ 0.16

ซึ่งไม่มีนัยสำคัญเลยทั้งที่ 1% และ 5% (16) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความกังวลเรื่องต่างๆ ไป กับคะแนนสอบกลางปีของตัวอย่างประชากรวัยรุ่นหญิงคือ 0.35 มีนัยสำคัญที่ 1% ส่วนวัยรุ่นชาย คือ -0.10 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญเลยทั้งที่ระดับ 1% และ 5%

ในปี พ.ศ. 2509 จรรยา ชิงธากา³⁴ ได้ศึกษาระดับความกังวลใจของวัยรุ่นที่มีต่อการสอบ ของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน 293 คน ชาย 143 คน หญิง 150 คน ใช้แบบสอบถามแบบ Check-List ซึ่งแปล เรียบเรียง และดัดแปลงมาจาก Test Anxiety Scale for Children ของ Seymour B. Sarason มีคำถาม 30 ข้อ ผลปรากฏว่า (1) เด็กวัยรุ่นกังวลมากที่สุดว่าจะทำข้อสอบได้คือ เพียงใจ เมื่อสอบแล้ว รองลงมาคือกังวลเรื่องการสอบ เลื่อนชั้นในปลายปี (2) วัยรุ่นหญิงมีความกังวลต่อการสอบมากกว่า เด็กชาย (3) เด็กวัยรุ่นชายและหญิงมีความกังวลต่างกันที่สุดเมื่อครูจะทดสอบความรู้ คือ เด็กชายกังวลกว่า เด็กหญิง และกังวลต่างกันรองลงมาในลักษณะความกังวลที่ว่า เมื่อครูกำลังสอน เลขคณิตในชั้น เด็กหญิงจะกังวลว่าคนอื่นเข้าใจที่ครูสอนได้มากกว่าตนมากกว่า เด็กชาย (4) ทั้ง 2 เพศกังวลมากน้อยคล้ายคลึงกันมากที่สุดในเรื่องที่ว่า ถ้าป่วยและขาดเรียน จะกลับไปเรียนไม่ทันเพื่อน คล้ายกันรองลงมาในเรื่องที่ว่า ขณะกำลังสอบมักคิดว่าตนกำลังทำไม่ได้ (5) วัยรุ่นหญิงกังวลที่สุดว่าสอบแล้วทำไม่ได้แค่ไหน และกังวลเกี่ยวกับการ เลื่อนชั้นในปลายปี เป็นอันดับหนึ่ง เหมือนกันด้วย (6) วัยรุ่นชายกังวลมากที่สุดว่าขณะกำลังสอบ ใจล้มบางอย่างที่เคยทำได้ก่อนสอบ และกังวลรองลงมาในเรื่องการ เลื่อนชั้นปลายปี (7) ทั้งวัยรุ่น

³⁴ จรรยา ชิงธากา, "การศึกษาระดับความกังวลใจของ เด็กวัยรุ่นที่มีต่อการสอบ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509) :

ชายและหญิงแสดงความคิดเห็นเป็นอันดีสุดท้ายตรงกันใน เรื่องการรู้สึกคลื่นไส้
นั้นพบว่าในทอง เมื่อครบอกกว่าจะทดสอบความ

ในปี พ.ศ. 2513 ศุภลักษณ์ พรธนะแพทย์³⁵ ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
เทียบการ เรียนรู้ของนักเรียนที่มีความกังวลใจสูงกับนักเรียนที่มีความกังวลใจ
ต่ำ เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระบางประการใดแตกต่างระหว่างเพศ
ชั้นเรียน อายุ การให้กำลังใจแบบชมเชยและติเตียน จะมีผลต่อการ เรียนรู้
ของนักเรียน 2 กลุ่มนี้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในจังหวัดพระนคร จำนวน
180 คน อายุระหว่าง 13-16 ปี ใช้แบบสอบถามที่แปลและดัดแปลงมาจาก
Test Anxiety Scale for Children ผู้ที่ไดคะแนน 20 หรือสูงกว่า
จัดเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความกังวลใจสูง ผู้ที่ไดคะแนน 12 หรือต่ำกว่า จัด
เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความกังวลใจต่ำ ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนที่มีความ
กังวลใจต่ำมีการ เรียนรู้ดีกว่านักเรียนที่มีความกังวลใจสูง ในการทำแบบทดสอบ
สอบการ เรียนรู้ทั้ง 2 ชุด ระดับความกังวลใจมีผลทำให้เกิดความแตกต่าง
ของ Mean Scores อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในการทำแบบทดสอบ
การ เรียนรู้ชุด ก. และระดับความกังวลใจมีผลทำให้เกิดความแตกต่างของ
Mean Scores อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .10 และ Slope Scores มีนัย
สำคัญที่ระดับ .01 ในการทำแบบทดสอบการ เรียนรู้ชุด ข. (2) ความ
แตกต่างระหว่างเพศ ชั้นเรียน อายุ และกำลังใจ ไม่มีผลทำให้มีความ
แตกต่างในการ เรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความกังวลใจ
สูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีความกังวลใจต่ำ

35. ศุภลักษณ์ พรธนะแพทย์, "การศึกษาเปรียบเทียบ การเรียนรู้อของ
นักเรียนที่มีความกังวลใจสูงกับนักเรียนที่มีความกังวลใจต่ำ" (วิทยานิพนธ์
ระดับปริญญาโทอักษรศาสตรบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

4. การวิจัยเกี่ยวกับการเก็บตัวและการแสดงออก

4.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ค.ศ. 1964 Child³⁶ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บตัว-การแสดงออก คนที่เป็นโรคเส้นประสาท (Neuroticism) ก็มีการทำข้อสอบในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กจากโรงเรียนมัธยมแบบประสม ในเมือง จำนวน 137 คน และเด็กในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 40 คน I.Q. จากการผลการสอบปลายปี และให้ครูประมาณค่าเกี่ยวกับการเก็บตัวหรือการแสดงออก ผลการวิจัยปรากฏว่า คนแสดงออก คนที่เป็นโรคเส้นประสาท และ I.Q. ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการเก็บตัวและความสามารถในการสอบไคลาสนสัมพันธ์ เป็นบวก

ค.ศ. 1964 Hallworth³⁷ ได้ศึกษาดังลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น โดยให้ครูประจำชั้นในโรงเรียนมัธยมแบบประสมของอังกฤษ เป็นผู้ประมาณค่า เด็กนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีอายุ 14 ปี ตามรายการลักษณะบุคลิกภาพ 14 อย่าง สำหรับส่วนประกอบทางคาถาการ เขาสังคม หรือการแสดงออก ลักษณะที่เด็กมีเป็นอันดั้มคือ ความกลองแกล้ว อันดั้ม ห้า คือชอบยุ่งกับคนอื่น อันดั้มหกคือมีความมั่นใจ และอันดั้มสุดท้าย คือมีกรรจกมาก

36

Dennis Child, "The Relationships between Introversion Extroversion, Neuroticism and Performance in School Examination," The British Journal of Educational Psychology, XXIX (June, 1964), 187-195.

37

H.J. Hallworth, "Personality Ratings of Adolescents: A Study In A comprehensive School," The British Journal of Educational Psychology, XXXIV (June, 1964) 171-177.

38 ค.ศ. 1966 Ridding ศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผลในวิชาภาษาอังกฤษและเลขคณิต กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชายและหญิง จำนวน 600 คน ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป ผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงทางอารมณ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน แต่ลักษณะที่ชอบแสดงออกมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และลักษณะที่ชอบเก็บตัวมีความสัมพันธ์ต่ำกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กที่ชอบแสดงออกมักจะเรียนอ่อนในวิชาเลขคณิต และ เด็กหญิงมีลักษณะชอบแสดงออกมากกว่า เด็กชาย

39 ค.ศ. 1967 Steiner ศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับเก็บตัว-การแสดงออก ในการรับรู้ โดยตั้งสมมติฐานไว้ 5 ประการ คือ คนเก็บตัวจะมี threshold ของ CFF ต่ำกว่าคนแสดงออก คนเก็บตัวมักมี threshold ของการฟังต่ำกว่ากลุ่มแสดงออก คนแสดงออกมักจะรับภาพลวงตา (illusion) จากภาพลวงตาของรูปสี่เหลี่ยมที่หมุนรอบแกน โค้งกว่า และคนเก็บตัวจะรับรู้ลักษณะความเป็นจริงไ้มากกว่า คนเก็บตัวจะรับภาพลวงตาไ้มากกว่าพวกแสดงออก ถ้าภาพลวงตานั้นเป็นภาพลวงตาที่มีลักษณะ เป็นรูปสี่เหลี่ยมที่แกว่งไปมาแบบลูกตุ้มนาฬิกา ค่าตอบของคนแสดงออกใน CFF และ threshold ของการฟังจะมีความแปรปรวนมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนวิทยาลัย จำนวน 52 คน ที่เลือกจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 620 คน โดยอาศัยคะแนนจากการวิเคราะห์ extraversion scale ของMMPI และจาก E. scale ใน

38 L.W. Ridding, "An Investigation of Personality Measures Associated with Over and Under Achievement in English and Arithmetics," The British Journal of Educational Psychology, XXXVII (November, 1966) 397-398.

39 Phyllis K. Steiner, "Differentiation of Extroverts and Introverts on the Basis of Perceptual Tasks," Dissertation Abstract (1967).

แบบทดสอบ Mandsley Personality Inventory ของ Eysenck กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ ประกอบด้วยคนเก็บตัว 26 คน (ชาย 13 คน หญิง 13 คน) และคนแสดงออก 26 คน (ชาย 13 คน หญิง 13 คน) ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยแม่แต่ข้อเดียว จึงสรุปได้ว่านักเรียนวิทยาลัยที่เป็นคนปกติไม่สามารถจะถูกแยกแยะงานการรับรู้ (perceptual tasks) ตามทฤษฎีของ Eysenck ได้ Eysenck ได้เสนอว่าคนที่เก็บตัว กับคนที่แสดงออกนั้น มีการรับรู้ทางระบบประสาท (sensitivity) แตกต่างกัน

4.1 การวิจัยในประเทศ

พ.ศ. 2510 นางสมทรง สุวรรณเลิศ นางสาวละเอียก ชูประยูร นางสาวสุนา ศิริสวัสดิ์ และ นางสาววิภา ปฎิภาณนท์⁴⁰ ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของคนที่เกิดโตมา ในวัฒนธรรมไทย และ วัฒนธรรมตะวันตกว่าจะมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร เกี่ยวกับ คาน Extraversion - Introversion และ Neuroticism - Stability กลุ่ม ตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 นักเรียนฝึกหัดครู และ นักศึกษาแพทย์ กลุ่มละ 300 คน เป็นชาย 150 คน หญิง 150 คน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 และ นักเรียนฝึกหัดครู ส่วนกลุ่มนักศึกษาแพทย์ เป็นชาย 185 คน หญิง 115 คน ผู้วิจัยให้กลุ่ม ตัวอย่างตอบแบบทดสอบ ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จาก คนไทยทั้ง 3 กลุ่มกับมาตรฐาน (norm) ของกลุ่มชาวอเมริกัน และ ชาวอังกฤษที่ H.J. Eysenck ได้ทำไว้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างของคนไทยโคคะแนต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาชาวอเมริกัน แต่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน (norm) ของกลุ่มชาวอังกฤษในคาน Extraversion Scale แต่ในคาน Neuroticism Scale คะแนนของคนไทยสูงกว่าทั้งกลุ่มชาวอเมริกัน และ ชาวอังกฤษ

⁴⁰ สมทรง สุวรรณเลิศ, ละเอียก ชูประยูร, สุนา ศิริสวัสดิ์, และ วิภา ปฎิภาณนท์, รายงานการศึกษาเรื่องการทดสอบ The Mandsley Personality Inventory (MPI) ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และ มหาวิทยาลัย (2510).

พ.ศ. 2512 วันเพ็ญ อายุการ⁴¹ ศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ เก็บตัวหรือแสดงตัวกับการยอมรับตนเองและสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนวัยรุ่นอายุ 13-20 ปีในชั้น ม.ศ. 1, 3 และ 5 ปีการศึกษา 2511 ในโรงเรียนมัธยมสหศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี 3 แห่ง จำนวน 307 คน เป็นชาย 184 คน หญิง 123 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 190 ข้อ เป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก หมายถึงบุคลิกภาพ เก็บตัวหรือแสดงออกและการยอมรับตนเองของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย (คืออายุ 17-21 ปี) มีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้น นักเรียนที่มีลักษณะแสดงตัวมีการยอมรับตนเองสูงกว่านักเรียนเก็บตัว ลักษณะที่นักเรียนเก็บตัวมีน้อยคือ ความมีไหวพริบ ความจำ ความเก่ง และความคิดฝัน เช่นเดียวกับนักเรียนแสดงออกที่มีความคิดฝันความเก่ง เป็นลักษณะที่มีน้อย นอกนั้น เป็นลักษณะที่มีปานกลาง นักเรียนที่ชอบแสดงตัวและเก็บตัว มีสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนไม่แตกต่างกัน

5. การวิจัยเกี่ยวกับความต้องการ

5.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ค.ศ. 1965 Lucas กับ Horrocks⁴² ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของเด็กวัยรุ่น โดยสร้างแบบสอบถามเพื่อสืบค้นประเภทหนึ่ง

⁴¹ วันเพ็ญ อายุการ, เรื่อง เดิม

⁴² Karl C. Garrison, Psychology of Adolescence (6th ed. New Jersey: Prentice - Hall, Inc., 1965), pp.218-219.

ความต้องการซึ่งประกอบด้วยสองประเภท 90 ข้อ แล้วนำมาใช้กับเด็กวัยรุ่น อายุ 12 ปี ถึง 18 ปี จำนวน 725 คน การให้คะแนนให้ตามประเภทแห่งความต้องการที่เขา กำหนดไว้ 12 ประเภท จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) มีความต้องการ 5 ประเภท ปรากฏชัดออกมาเป็นกลุ่มอิสระ (independent cluster) กลุ่มความต้องการเหล่านี้ได้แก่ การรับรอง-การยอมรับ (recognition - acceptance) ความสนใจและความรักในเพศตรงกันข้าม (heterosexual affection and attention) อิสรภาพหรือการมีอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ใหญ่ (independence-dominance with regard to adults) การปฏิบัติตามความคาดหวังของผู้ใหญ่ (conformity to adult expectation) และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (academic achievement) ซึ่งต้องการได้รับความสนใจจากบุคคลที่เขานิยมทั้งในกลุ่มเพื่อนและกลุ่มผู้ใหญ่ ความต้องการความรักและความสนใจในเพศตรงข้ามปรากฏในเด็กวัยรุ่น และมีความเกี่ยวข้องอย่างสำคัญกับการปรับตัวส่วนบุคคลและทางสังคมของเด็กวัยรุ่น ความต้องการมีอิสรภาพและมีอำนาจที่ปรากฏในเด็กวัยรุ่น เป็นแหล่งของความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่อื่น ๆ

ค.ศ 1957 Edwards ⁴³ ผู้สร้างแบบสำรวจความต้องการ Edwards Personal Preference Schedule (EPPS) ได้ศึกษาความต้องการของนักศึกษาชายและหญิงตลอดจนความต้องการของบุคคลทั่วไป ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากนักจิตวิทยาหลายคน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา มี

จำนวนทั้งสิ้น 1509 คน เป็นชาย 760 คน และหญิง 789 คน ส่วนบุคคล
 ทั่วไปที่ไม่ใช่ศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 8963 คน เป็นชาย 8031 คนและหญิง
 4932 คน ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบสำรวจ EPPS ผลการวิจัย
 ปรากฏว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความต้องการต่างกัน นักศึกษาชายมีความ
 ต้องการมากกว่านักศึกษาหญิงในด้านความสัมฤทธิ์ผล ฟังตนเอง มีอำนาจ
 เห็นผู้อื่น คบเพื่อนต่างเพศ และมีความต้องการการก้าวร้าว แต่มีความตอง
 การน้อยกว่านักศึกษาหญิงในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น นักไม่ตรีกับผู้อื่น
 เข้าใจตนเองและผู้อื่น ขอความช่วยเหลือ ขอมรับโทษ ในความช่วยเหลือ
 ตลอดจนความต้องการเปลี่ยนแปลง ส่วนบุคคลทั่วไปนั้น ผู้ชายมีความตอง
 การมากกว่าหญิงในด้านความต้องการมีสัมฤทธิ์ผล การแสดงออก ฟังตน
 เอง มีอำนาจเห็นผู้อื่น มีความอดทน คบเพื่อนต่างเพศ และความตอง
 การก้าวร้าว แต่หญิงมีความตองการมากกว่าชายในด้านความต้องการ
 ยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ นักไม่ตรีกับผู้อื่น เข้าใจตนเองและผู้อื่น
 ขอความช่วยเหลือ ขอมรับโทษ ในความช่วยเหลือและความตองการเปลี่ยนแปลง

ค.ศ. 1957 Gebhart กับ Heyt⁴⁴ ได้ศึกษาความต้องการ
 ของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งแห่งคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์จำ
 นวน 430 คน และนักศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน
 310 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยแคนซัส ในปี ค.ศ. 1956-1957 โดย
 ให้นักศึกษาตอบแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล แล้วผู้วิจัยแบ่งนักศึกษาแต่ละคณะ เป็น
 กลุ่ม 3 กลุ่มตามระดับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ คือผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

44

Cary G. Gebhart and Donald P. Heyt, "Personality
 Needs of Under and Overachieving Freshmen," Journal of Applied
 Psychology, XLII (April, 1958), 125-128.

0.7 ถือว่าเป็นกลุ่มสัมฤทธิ์ผลต่ำ ผู้ที่ไคคะแนนสูงกว่า 1.3 ถือว่าเป็นกลุ่มสัมฤทธิ์ผลสูง และผู้ที่ไคคะแนนระหว่าง 0.7 ถึง 1.3 ถือเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลปานกลาง ในแต่ละกลุ่มยังแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือประเภทที่ไคคะแนนสอบได้ปลายภาคการศึกษาแรกสูงกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผล ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง (Overachievement) และประเภทที่ไคคะแนนสอบได้ต่ำกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลถือเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง (Underachievement) แล้วให้นักศึกษาทั้ง 12 กลุ่มนี้ ตอบแบบสำรวจ EPPS ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลความเป็นระเบียบ เข้าใจตนเองและผู้อื่น และพึ่งตนเอง แต่มีความต้องการน้อยกว่าในด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ตรงกับผู้อื่น และความต้องการเปลี่ยนแปลง ส่วนนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงมีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล แสดงออก พึ่งตนเอง และมีอำนาจเหนือผู้อื่น แต่น้อยกว่าในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ ยอมรับโทษ และช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากนี้ นักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความต้องการมากกว่านักศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในด้านความต้องการอดทน แต่น้อยกว่าในด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ในปี ค.ศ. 1959 Krug⁴⁵ ได้วิจัยคล้ายกับการวิจัยของ Heyt กับ Gebhart โดยเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริงกับความต้องการของนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง กลุ่ม

45

Robert E. Krug, "Over and Underachievement and the Edwards Personal Preference Schedule," Journal of Applied Psychology, XLIII (April, 1959), 133-136.

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษารุ่นปีที่หนึ่ง แห่งคณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ซึ่งกำลังศึกษาที่ Carnegie Institute of Technology จำนวน
411 คน กลุ่มตัวอย่าง เหล่านี้สอบแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลและแบบทดสอบความ
ถนัดทางคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่ม ตามระดับ
คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้งสองนี้ คือกลุ่มที่สอบได้คะแนนสูง ปานกลาง
และต่ำ ในแต่ละกลุ่มยังแบ่งนักศึกษาวงออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือประเภทที่มี
สัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้คะแนนสอบได้สูงกว่า
คะแนนทดสอบทั้งสอง และประเภทที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริงอีกกลุ่มหนึ่ง
กลุ่มหลังนี้ได้แก่ผู้ที่ได้คะแนนสอบได้ต่ำกว่าคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสอง
ฉบับ กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจึงมี 12 กลุ่มที่ตอบแบบสำรวจ EPPS ผลปรากฏ
ว่า นักศึกษาที่ด้นวิชาคณิตศาสตร์และมีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริงมีความตอง
การมากกว่านักศึกษามีความถนัดทางคณิตศาสตร์ แต่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็น
จริงในค่านความตองการสัมฤทธิ์ผลและกลายเป็นระเบียบ แต่มีความตองการ
ผูกไมตรีกับผู้อื่น อคติ และกบเพื่อนต่างเพศน้อยกว่า นอกจากนี้ นักศึกษา
ที่มีความถนัดทางคณิตศาสตร์ กับนักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลสูง ปานกลาง และ ต่ำ
มีความตองการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในค่านความตองการบกของผู้อื่น
ความเป็นระเบียบ มีอำนาจเหนือผู้อื่น ขอมรับโทษ และกบเพื่อนต่างเพศ
ค.ศ. 1964 Hamacheck กับ Meri⁴⁶ ก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยว
กับความตองการ โดยใ้แบบสำรวจ EPPS เช่นเดียวกัน แต่เป็นการ
ศึกษา เปรียบ เทียบความตองการของนิสิตฝึกหัดครูชายและหญิงในมหาวิทยาลัย
มิชิแกน ตัวอย่างประชากร เป็นนิสิตฝึกหัดครูจำนวน 246 คน ประกอบ

⁴⁶ Don E. Hamacheck and Takake Meri, "Need Structure
Personal Adjustment and Academic Self Concept of Beginning
Educational Students," The Journal of Educational Research,
LVIII (December, 1964), 158-62.

ควยนิสิตฝึกหัดครูหญิงสาขาประถมศึกษา 77 คน สาขามัธยมศึกษา 70 คน และนิสิตฝึกหัดครูชายสาขามัธยมศึกษา 99 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตฝึกหัดครูชายสาขามัธยมมีความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากกว่านิสิตกลุ่มอื่น ๆ ส่วนนิสิตฝึกหัดครูหญิงสาขาประถมศึกษาที่มีความต้องการมากกว่า นิสิตกลุ่มอื่นๆ ในด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ ขอมริบโทษ และ การเปลี่ยนแปลง แต่มีความต้องการด้านสัมฤทธิ์ผล ทั้งตนเอง มีอำนาจเหนือผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น และก้าวร้าวน้อยกว่า นิสิตฝึกหัดครูหญิงที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงว่า นิสิตฝึกหัดครูหญิงมีความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น ขอความช่วยเหลือ ช่วยเหลือผู้อื่น และ ความต้องการเปลี่ยนแปลงมากกว่านิสิตฝึกหัดครูชาย แต่น้อยกว่านิสิตฝึกหัดครูชายในด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ก้าวร้าว และการพึ่งตนเอง เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ

ต่อมาในปี ค.ศ. 1967 Coody กับ Hinely⁴⁷ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของกลุ่มนิสิตฝึกหัดครูจากมหาวิทยาลัยนอร์ทเท็กซัสที่ครอบงำอำนาจ (dominating group) กับกลุ่มที่ยอมคนอื่น (submissive group) อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 2 เป็นผู้เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยประสบการณ์ของตนเองกับนิสิตเหล่านี้เป็นเกณฑ์ จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 2 มี 138 คน เลือกมาได้ 34 คน เป็นกลุ่มที่ครอบงำอำนาจ 19 คน และกลุ่มที่ยอมคนอื่น 15 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจ EPPS ผลปรากฏ

47

Ben E. Coody and Reginald T. Hinely, "A validity Study of Selected EPPS subscales for Determining Need Structure of Dominating and Submissive Student Teachers," The Journal of Educational Research, LXI (October, 1967), 59-61.

กฎว่า นิสิตที่ชอบใ้ใช้อำนาจมีความต้องการถึงตนเอง ความต้องการมีอำนาจเหนือคนอื่น และความต้องการการร่ำรวยมากกว่านักเรียนที่ยอมคนอื่นแต่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นและยอมรับโทษน้อยกว่า

ในปี ค.ศ. 1967 นี้เอง Reemich⁴⁸ ก็ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของนักแนะแนวชายหญิงและบุคคลทั่วไป ณัฐวิชัย ขอให้นักแนะแนวที่ทำงานในสถาบันที่วิทยาลัยซานดิเอโก จำนวนทั้งสิ้น 58 คน เป็นชาย 39 คน หญิง 20 คน ตอบแบบสำรวจ EPPS แล้วนำผลไปเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างอีก 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลทั่วไปทั้งชายและหญิง ผลการวิจัยปรากฏว่า นักแนะแนวชายมีความต้องการมากกว่าบุคคลทั่วไปในเพศเดียวกันในความต้องการแสดงออก เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น ควบคุมเพื่อนต่างเพศ และความต้องการเปลี่ยนแปลง แต่ขอความช่วยเหลือ ในความต้องการเป็นระเบียบ ขอความช่วยเหลือ ยอมรับโทษ ช่วยเหลือผู้อื่น อดทนและความต้องการการร่ำรวย ส่วนนักแนะแนวหญิง มีความต้องการมากกว่านักแนะแนวชายในความต้องการเปลี่ยนแปลง แต่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลและความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นน้อยกว่า นอกจากนี้ นักแนะแนวหญิงยังมีความต้องการต่างจากบุคคลทั่วไปที่มีเพศเดียวกัน กล่าวคือ นักแนะแนวหญิงมีความต้องการแสดงออก เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น เปลี่ยนแปลง และความต้องการควบคุมเพื่อนต่างเพศมากกว่า แต่มีความต้องการเป็นระเบียบ ขอความช่วยเหลือ ยอมรับโทษ และต้องการให้ความช่วยเหลือน้อยกว่า

5.2 การวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2511 ระจิต ตรีพุทธรัตน์⁴⁹ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการและการรับรู้ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวันที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ตัวอย่างประชากร คือ นิสิตวิทยาลัยการศึกษามุมนวชนชั้น ปีที่ 1 จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน และหญิง 30 คน นิสิตเหล่านี้กองเรียนวิชาต่างๆเหมือนกัน โดยมีอาจารย์สอนวิชาต่างๆเพียงคนเดียว และอาจารย์ที่สอนมีทั้งสิ้น 12 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 8 คน การวัดความต้องการใช้แบบสำรวจ EPPS และการวัดการรับรู้ของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ใช้แบบทดสอบ Purder Rating Scale for Instruction ผลปรากฏว่านิสิตชายมีความต้องการแสดงออกและต้องการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่านิสิตหญิง แต่น้อยกว่าในด้านความต้องการผูกมิตรกับคนอื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือ ความต้องการช่วยเหลือคนอื่น และความต้องการอดทน

พ.ศ. 2512 ละออ พงษ์พานิช⁵⁰ ศึกษาเปรียบเทียบ บุคลิกลักษณะด้านความต้องการ 15 ด้าน ของบุคคลในอาชีพครู แพทย์ และวิศวกร ตัวอย่างประชากรคือ ครู 60 คน แพทย์ 100 คน และวิศวกร 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสำรวจ EPPS วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ t-test และ F-test ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่เปรียบเทียบกัน คือ ครูหญิงมีความต้องการยกย่องผู้อื่น และความต้องการขอความช่วยเหลือมากกว่าครูชาย แต่น้อยกว่าในด้านความต้องการความเป็นระเบียบ และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ แพทย์หญิงมี

⁴⁹ ระจิต ตรีพุทธรัตน์, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวันกับการรับรู้ที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ แผนกจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

⁵⁰ ละออ พงษ์พานิช, "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะที่ปรากฏในกลุ่มชนบางอาชีพ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ แผนกวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

ความต้องการ เข้าใจตนเองและคนอื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือและ
 ความต้องการเปลี่ยนแปลง มากกว่าเพศชาย แต่น้อยกว่าในด้านความต้องการ
 การมีอำนาจเหนือผู้อื่น และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ชายมีความ
 ต้องการ เป็นระเบียบ ความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากกว่าเพศชาย
 แต่น้อยกว่าในด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น และความต้องการก้าวร้าว
 และแพทย์หญิงมีความต้องการก้าวร้าวมากกว่าหญิง ความต้องการยกย่อง
 คนอื่น ผู้ก่อกวนกับคนอื่น และการเข้าใจตนเองและคนอื่นมีสูงสุดในกลุ่มครู
 รองลงมาคือแพทย์ และวิศวกรน้อยที่สุด ความต้องการความเป็นระเบียบ
 มีสูงสุดในกลุ่มครู รองลงมาคือวิศวกร และ แพทย์ น้อยที่สุด ความตอง
 การพึ่งตนเอง และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศมีสูงสุดในกลุ่มวิศวกร รอง
 ลงมาคือแพทย์ และกรน้อยที่สุด ส่วนความต้องการก้าวร้าว มีสูงสุดใน
 กลุ่มแพทย์ รองลงมาคือวิศวกร และ กร น้อยที่สุด